

Två månaders frist för världsekonomin

Vid årsskiftet gav den amerikanska kongressen USA och därmed hela världen ytterligare två månaders finansiell frist. Detta genom att sätta 28 februari som en ny deadline för de svåra besluten beträffande landets budget. Inom samma tidsperiod är man också tvingad att lösa ett än större problem, den amerikanska statsskulden där man nu slagit i lånetaket.

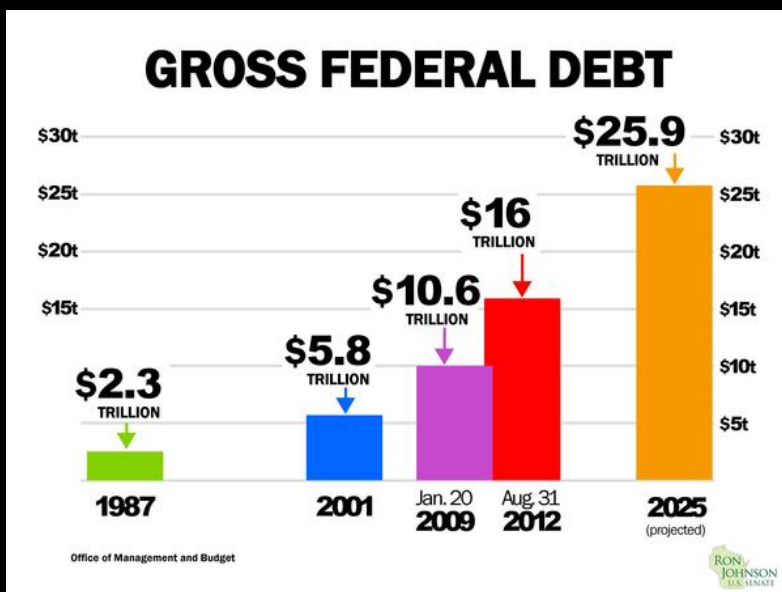
Vi lever i en värld som vacklar under ett ekonomiskt och finansiellt problem som vi tidigare aldrig skådat. Världens samlade skulder har på de senaste tio åren vuxit från \$80biljoner till \$200 biljoner, det vill säga på endast tio år har världens skuldbörda ökat med 150 procent. Hur kan detta vara möjligt?

Svaret hittar vi till stor del i "konsten" att skapa nytt kapital "out of thin air". Världens finansmän har kläckt den "geniala" idén att finansiella brister löses genom sedelpressen utan något underliggande värde. Trycka pengar är inte heller ett relevant uttryck, vad som sker är att man genom att knappa på ett tangentbord skapar nya digitala pengar på dataskärmen. I USA är det endast 3 procent av alla pengar som existerar i form av sedlar och mynt, resterande 97 procent finns bara som siffror på dataskärmarna hos banker och finansinstitut. Våra verkliga fysiska värden har ersatts av en virtuell verklighet.

Europeiska Centralbanken (ECB) och inte minst Amerikanska Centralbanken (FED) har inte varit sena att tillägna sig denna "lösning". Det genom datorerna blixtnas skapandet av nytt fiktivt kapital används sedan för att köpa amerikanska statspapper. FED har genom QE1-3 och liknande operationer åstadkommit en önskad nollräntelinje vilket skapar förutsättningar för fortsatt lånepolitik. Under senaste tiden har FED även börjat köpa amerikanska huslån och övriga affärspapper.

Allt fler, inklusive flera ekonomer, frågar sig nu hur länge denna virtuella manipulation kan fortgå, när inträffar kraschen med stort K?

Grundproblemet är att USA allt sedan början av 1970-talet har haft högre federala utgifter än intäkter. Det vill säga man gör av med mer än de inkomster man tar in. Detta har inneburit att man tvingats låna, främst av Kina som 2012 höll \$1,1 biljoner av den amerikanska statsskulden. I takt med att FED under senare år köpt allt mer statspapper är Amerikanska Centralbanken nu största ägare till den amerikanska statsskulden och håller cirka \$1,65 biljoner.

Diagrammet beskriver den allvarliga utvecklingen för den amerikanska statsskulden. Prognosen visar en 60-procentlig ökning fram till 2025 om inga åtgärder vidtas.

Långt innan man når en statsskuld på \$25 biljoner uppstår en situation då USA:s långgivare börjar inse faran och krasst analyserar sina positioner. USA kommer då att hamna i en situation liknande den euro-områdets krisländer nu befinner sig i med oacceptabelt höga räntekostnader.

Många menar att om det under senvintern inte nås en långsiktig lösning på hur skuldbergsproblemet och budgetdilemmat skall lösas riskerar USA och övriga världen att dras in i en allvarlig ekonomisk recession. Problemet är tyvärr värre än så och i korta drag förfogar man över följande möjligheter.

Man kan skära i utgifterna - och skada ekonomin. Man kan höja skatterna - och skada ekonomin. Man kan höja lånetaket - och skada ekonomin. Man kan trycka pengar - och skada ekonomin. Alternativt man kan kombinera några av de fyra alternativen - och skada ekonomin. Med den nu aktuella situationen riskerar USA dessutom ytterligare sänkt kreditbetyg vilket även detta kommer att bidra till ökande lånekostnader.

Allt pekar med andra ord på att man snabbt kommer till vägs ände. Det finns inte längre någon färdriktning vilken skulle neutralisera konsekvenserna av den amerikanska statsskulden. Hur man än vrider och vänder på problematiken så tvingas man nu vidtaga åtgärder som allvarligt kommer att försämra situationen för det amerikanska folket och i förlängningen förhållandena för övriga världen. Den bistra verkligheten är att alternativen är menliga och utgången given.

För att klara sin försörjning är idag 128 miljoner amerikaner beroende av ekonomisk hjälp från staten vilket motsvarar drygt 40 procent av befolkningen. Av dessa får 47 miljoner stöd i form av matkuponger. När medelklassamerikanen dessutom i allt snabbare takt börjar förlora sina egna hem och pensionsförsäkringarna börjar gå upp i rök är det inte långt till det scenario David Wilkerson varnade för, utbredda sociala protester avsevärt mycket värre än de som idag förekommer i Europas krisländer. Detta är sannolikt en viktig anledning till att Obama nu överväger införandet av en [Executive order](#) beträffande begränsningar i rätten till vapeninnehav.

Citatet nedan är en del av det [Urgent Message](#) som Wilkerson publicerade den 7 mars 2009.

En omskakande förödelse kommer snart att beröra hela jorden. Den kommer att bli så kraftig att varenda en av oss kommer att skakas om. Och det kommer även att skaka om den mest Gudfruktige av oss.

I 10 år har jag varnat för att vi kommer att få se 1000-tals bränder i New York. Den elden kommer att övertäcka stora områden och även New Jersey och Connecticut. Flera av de största städerna i USA kommer att få uppleva våldsamma upplopp och stora bränder, liknande dem vi skådade i Watts, Los Angeles för några år sedan.

**Middle-class,
broke and
angry**

Är detta bilden av ett kommande Amerika?

Det förefaller idag som om majoriteten av världens finansiella styre så väl som merparten av ledningen för våra kyrkor och församlingar tillhör en vilsen skara som båda presenterar ett bedrägligt budskap. På liknande sätt som det sanna Gudsordet och talet om Jesu återkomst idag förtigs inom de allra flesta kyrkor och samfund så undanhåller merparten av politikerna och ekonomerna den verkliga och allvarliga finansiella sanningen. Båda sidor talar, var och en på sitt håll och på sitt sätt, om hur allt står väl till, att horisontens orosmoln viker undan och att vi kan emotse bättre tider.

Rom 1:21 Fastän de kände till Gud, prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan förblindades av sina falska föreställningar, så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan. 22 De påstod att de var visa, men de blev dårar.

Det är svårt att inte återanknyta till Aftonbladets kolumnist Ronnie Sandahl som skrev så här på det nya årets första dag. Hur ofta talas det idag kring dessa funderingar i våra kyrkor?

För tio år sedan var det ingen som kände till ordet "budgetstup". Ingen talade om jordens undergång. Nu känns det som en standardiserad del av nyhetsbevakningen. Någon gång i månaden larmar högt uppsatta klimatforskare med panik i rösterna. Ingen bryr sig. Jag föreställer mig att det är av samma anledning som ingen vill eller vågar blicka framåt. Undergångssymfonin spelas ju ändå redan i bakgrunden.

Om man nu kan tala om en tidsanda: Har inte de senaste åren präglats av en molande känsla av förlust? Som om vi i förväg sörjer något, utan att riktigt veta vad.

Luk 19:39 Några fariséer i folkmassan sade då till honom: "Mästare, säg åt dina lärjungar att tiga!" 40 Han svarade: "Jag säger er att om de tiger, kommer stenarna att ropa."

Mvh Rune